

Výroční zpráva Ministerstva vnitra za rok 2012 o poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů

Ve smyslu § 18 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, zveřejňuje Ministerstvo vnitra výroční zprávu za rok 2012 o své činnosti v oblasti poskytování informací podle citovaného zákona:

Oblast poskytování informací	Počet
Počet podaných žádostí o informace: (telefonické a osobní dotazy se neevdují)	493
Počet vydaných rozhodnutí o odmítnutí žádosti	29
Počet podaných odvolání proti rozhodnutí (Policie ČR)	44
Počet podaných rozkladů proti rozhodnutí	10
Počet informací vydaných za úhradu nákladů (ve výši 75.725,50 Kč)	5
Počet podaných žalob (probíhající řízení v 16 věcech)	6
Počet ukončených řízení	16
Přehled všech výdajů, které povinný subjekt vynaložil v souvislosti se soudními řízeními o právech a povinnostech podle tohoto zákona (tato částka činila náklady v rámci soudního řízení a byla vyplacena žalobci; další náklady právního zastoupení nevznikly, neboť toto bylo zajišťováno pracovníky právního odboru v rámci jejich běžné pracovní agendy)	Kč 25 328,-
Výčet poskytnutých výhradních licencí, včetně odůvodnění nezbytnosti poskytnutí	0
Počet stížností podaných podle § 16a	48

Opis podstatných částí každého rozsudku soudu ve věci přezkoumání zákonnosti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace:

V roce 2012 byla rozhodnutí Ministerstva vnitra napadena žalobou v 6 věcech, řízení z předchozích let nadále probíhá v 16 věcech. V roce 2012 bylo ukončeno 14 sporů, a to:

1. Žalobce se žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, který rozhodl ve věci stížnosti podle § 16a odst. 1 písm. c) a d) zákona č. 106/1999 Sb. na postup Ministerstva vnitra – odboru bezpečnostní politiky při vyřizování žádosti o poskytnutí informace tak, že podle § 16a odst. 6 písm. b) přikázal povinnému subjektu žádost vyřídit; žalobce především brojil proti výši účtovaným nákladům za pořízení informace a žádal, aby soud rozhodnutí ministerstva zrušil. Městský soud v Praze věc posoudil a rozhodnutím pod č. j. 9Ca 233/2009-26-28 žalobu odmítl pro její nepřípustnost.

2. Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra o stížnosti podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterým potvrdil postup povinného subjektu – Policie ČR při vyřizování žádosti o informace, v níž žádal „o poskytnutí veškerých informací obsažených v aktech metodického vedení, jakož i v jiných výkladech či pokynech povinného subjektu, které se týkají aplikace § 42e zákona č. 326/1999 Sb., kterých je povinný subjekt původcem.....“; povinný subjekt žalobce neformálním dopisem informoval o tom, že požadované informace neexistují. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 7A 89/2010-

42-46 žalobu zamítl, neboť není důvodná; soud konstatoval, že žádost o informace je tak v souladu se zákonem vyřízena poskytnutím informace, a to konkrétně informace o neexistenci požadované informace, tedy nikoli odmítnutím žádosti.

3. Žalobce se domáhal žalobou zrušení rozhodnutí Ministerstva vnitra o stížnosti podle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., kterým potvrdil postup povinného subjektu – Policie ČR při vyřizování žádosti o informace, v níž požadoval informace k poučení cizinců o právu požádat o povolení k dlouhodobému pobytu za účelem ochrany na území České republiky a o podmínkách tohoto poučení dle § 42e odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb. A další s tím související informace v 6 bodech; povinný subjekt žalobci sdělil, že takovýmito informacemi nedisponuje, ani je ke své činnosti nepotřebuje a ze zákona ani z řádných interních předpisů nevyplývá povinnost je pořizovat a ukládat. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 7A 88/2010-48-52 a žalobu zamítl, neboť není důvodná. Soud konstatoval, že vydání rozhodnutí o odmítnutí žalobcovy žádosti o informace, jak žalobce požadoval, nepřicházelo v úvahu. V daném případě se totiž uplatnilo speciální ustanovení § 3 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb., který za doprovodnou informaci považuje mimo jiné informaci o tom, že požadovaná informace neexistuje. Žádost o informace je tak v souladu se zákonem vyřízena poskytnutím informace, a to konkrétně informace o neexistenci požadované informace, tedy nikoli odmítnutím žádosti.

4. Žalobce se v podané žalobě domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra a povinného subjektu Policie ČR a podání informace podle zákona č. 106/1999 Sb.; žalobce vzal žalobu v plném rozsahu zpět a tak Městský soud v Praze pod č. j. 8Ca 316/2008-57 řízení zastavil.

5. Žalobce se v podané žalobě domáhal ochrany před nečinností žalovaného Ministerstva vnitra – odboru azylové a migrační politiky s tím, že podal u žalovaného žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. a žalovaný na tuto žádost nereagoval; dále podal stížnost na postup podle § 16a zákona č. 106/1999 Sb. a ministr vnitra v rozporu se zákonem o stížnosti žalobce nerozhodl. Žalobce žádal informace spočívající ve sdělení faxových telefonních čísel na veškerá pracoviště Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, regionální oddělení pobytu cizinců a oddělení pobytu cizinců na území ČR, dále konkrétní místa, která jsou v souladu s § 2 odst. 1 vyhlášky č. 19/2009 Sb. původcem, tedy povinným subjektem, určena k přijímání doručených dokumentů. Žalobce žádal, aby soud uložil žalovanému vydat rozhodnutí o žádosti o informaci. Žalovaný vypracoval a odeslal odpověď na žádost po uplynutí zákonem dané lhůty, neboť bylo potřeba shromáždit větší množství informací. Městský soud v Praze věc posoudil a pod č. j. 9A 74/2011-39-41 žalobu zamítl jako nedůvodnou. Soud uvedl, že žalovaný jako povinný subjekt informaci žalobci na jeho žádost, byť po zákonem stanovené lhůtě, tj. na místo 3. 2. 2011 až dne 11. 2. 2011, poskytl. Soud podle § 81 odst. 1 s. ř. s. rozhoduje na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí. Žalobce uplatnil žalobu na ochranu proti nečinnosti správního orgánu podáním u soudu dne 13. 4. 2011, přičemž ke dni rozhodování soudu o této žalobě, tj. ke dni 30. 10. 2012 žalovaný nečinný nebyl.

6. Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým bylo zamítnuto odvolání proti rozhodnutí Policie ČR – Kriminálního ústavu Praha, kterým byla částečně odmítnuta žádost žalobce o poskytnutí informace a toto rozhodnutí potvrzeno. V žádosti žalobce požadoval „text všech interních předpisů vydaných k aplikaci § 65 zákona č. 273/2008 Sb. o Policii ČR, zejména těch vážících se k otázce, jak mají příslušníci Policie České republiky využívat své diskreční pravomoci založené ust. § 65 odst. 1 písm. a) a odst. 5 tohoto zákona a na základě čeho mají při tomto rozhodování postupovat“. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 10A 251/2011-38-43 rozhodnutí Ministerstva vnitra i Policie ČR zrušil a nařídil poskytnout text závazného pokynu policejního prezidenta č. 88/2002, k naplňování provozování a využívání Národní databáze DNA, č. 30/2005, kterým se upravuje provozování informačních systémů AFIS 2000, C-AFIS

a některé podmínky provozování daktyloskopických sbírek, rozkaz policejního prezidenta č. 52/2004, kterým se omezuje přijímání dožadání o genetická zkoumání znaleckými pracovišti Policie České republiky, č. 67/2009, o identifikačních úkonech a provozování zkušebního provozu informačního systému FODAGEN, ve znění rozkazu policejního prezidenta č. 171/2009, č. 164/2010 a č. 170/2010; dále věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení v části týkajícího se závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001, ke kriminalistickotechnické činnosti Policie ČR, ve znění závazného pokynu policejního prezidenta č. 84/2004 a č. 20/2007. Soud konstatoval, že správní orgány přehlížejí, že dopadem do práv třetích osob je právě i shromažďování osobních údajů. Upravují-li pokyny uvedené ve výroku mimo jiné i otázku, kdy má být zpracování osobních údajů ukončeno a kdy mají být z policejních databází odstraněny, je to právě takovým projevem těchto pokynů navenek, což vyřazuje tyto pokyny z okruhu vnitřních předpisů ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Přehlédnout podle soudu ani nejde, že uvedené pokyny mj. upravují také způsob, jak mají být biologické vzorky fyzickým osobám odebírány. Upravují tedy postup týkající se úkonu, který z povahy věci nelze v určitých případech provést jinak než přímo na dotčené fyzické osobě, byť jde o zásah právními předpisy předvídaný a dovolený. I tento aspekt uvedených předpisů je tedy jednoznačně vylučuje z okruhu vnitřních předpisů dle zákona č. 106/1999 Sb. U závazného pokynu policejního prezidenta č. 100/2001 rovněž soud shledal, že se nejedná o vnitřní předpis ve smyslu § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb. Správní orgány však shledaly u tohoto pokynu také důvod pro vyloučení z poskytnutí i § 11 odst. 6. zákona č. 106/1999 Sb. Soud je toho názoru, že jsou-li předmětem pokynu upraveny takové postupy či metody, které obecně známé nejsou a jejich popis nelze běžně nalézt ani ve veřejně dostupných odborných kriminalistických publikacích, bude utajení existence takových metod jistě žádoucí, neboť jejich prozrazení může ztížit práci policie při odhalování trestných činů. Posouzení celého textu tohoto pokynu způsobem soudem popsáním je tak na žalovaném a proto v tomto případě věc vrátil žalovanému zpět k dalšímu řízení. Úkolem správních orgánů bude, aby si nejprve ujasnily, kterých částí tohoto předmětného pokynu se žádost žalobce týká, a u zbylých částí posoudily, zda na ně skutečně dopadá § 11 odst. 6 zákona č. 106/1999 Sb. V každém případě by alespoň část textu pokynu, ve smyslu rozhodnutí soudu, měla být žalobci poskytnuta.

7. Žalobce podal žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí Ministerstva vnitra, kterým rozhodlo o stížnosti dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., na postup Policie ČR a její postup potvrdil. Žalobce v žádosti o informace položil 10 otázek v souvislosti s umístěním zákazových symbolů na dveřích do budovy Policie ČR; na tuto žádost povinný subjekt odpověděl. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 6Ca 316/2008-60 a žalobu zamítl. Soud konstatoval, že z napadeného rozhodnutí jednoznačně vyplývá, o jaké stížnosti žalovaný rozhodoval a dále je výslovně uvedeno, že se jednalo o postup Policie ČR, spočívající v tom, že stěžovateli byla informace poskytnuta. Z rozhodnutí bylo tedy zjevné, o čem bylo rozhodováno a jaký postup povinného subjektu byl potvrzen, nikoli jak tvrdil žalobce, že rozhodnutí bylo zmatečné. Žalobce v této věci podal kasační stížnost, kterou Nejvyšší správní soud odmítl, neboť byla podána opožděně.

8. Žalobce se v žalobě domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, kterým bylo rozhodnuto o stížnosti dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. tak, že postup Policie ČR se potvrzuje jako správný. Žalobce v žádosti o informace žádal o sdělení, podle jakého zákona a paragrafu postupovala policie při vyřizování jeho odvolání proti odložení věci a v další části žádosti se dotazoval na postup povinného subjektu v trestním řízení, jehož se týkalo. Povinný subjekt na tuto žádost reagoval, požadovanou informaci žalobci sdělil a provedl i kontrolu postupu policistů, o které byl rovněž žalobce informován. Městský soud v Praze věc posoudil a pod č. j. 6Ca 314/2008 rozhodnutí žalovaného zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení, a to z důvodu vad v řízení.

9. Žalobce se domáhal žalobou přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra s tím, že je nicotné; žalovaný rozhodnutím zamítl jeho odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu – Policie ČR, jenž rozhodl o částečném odmítnutí jeho žádosti o poskytnutí informace; v této žádosti položil žalobce 12 otázek týkajících se postupu Policie ČR při telefonické žádosti žalobce, aby policie zjednala zákonnost na okresním státním zastupitelství. Povinný subjekt rozhodnutím částečně odmítl žádost o poskytnutí informací s tím, že některé otázky se týkají osobních údajů a jiné nejsou zaznamenány na žádném nosiči, tudíž nepatří mezi informace dle § 3 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 6Ca 321/2008-63 a rozhodnutím žalobu zamítl s tím, že žaloba není důvodná, soud se přiklonil k argumentům žalovaného o nicotnosti rozhodnutí, rozhodnutí žalovaného bylo podle soudu řádně a podrobně odůvodněno.

10. Žalobce podal žalobu, kterou se domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, jímž zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí krajského úřadu o odmítnutí informace a toto rozhodnutí potvrdil. Žalobce požadoval informace ohledně valné hromady Sdružení pro výstavbu R43 v Blansku. Na tuto žádost reagoval krajský úřad, nikoli přímo hejtman. Městský soud v Praze věc posoudil a pod č. j. 6Ca 261/2008-81 žalobu zamítl, neboť žalobu neshledal důvodnou. Pokud žalobce naznačoval, že se v daném případě odesílání e-mailových zpráv dělo z e-mailové adresy poslance, nelze podle názoru soudu z pouhé skutečnosti, že k uložení zprávy obsahující informaci, resp. k jejímu odeslání, bylo využito softwarového vybavení veřejné instituce dovodit, že jde o informaci vzniklou za použití veřejných prostředků.

11. Žalobce ve své žalobě nesouhlasil s názorem žalovaného Ministerstva vnitra a povinného subjektu – krajského úřadu. V žádosti o poskytnutí informace žalobce žádal o e-mailovou korespondenci náměstkyně hejtmána kraje. Povinný subjekt sdělil žalobci, že nemá k dispozici žádnou e-mailovou korespondenci náměstkyně hejtmána krajského úřadu, kterou by bylo možno považovat za korespondenci vztahující se k působnosti krajského úřadu, doplnil, že zálohování resp. archivace e-mailových schránek je na vlastním uvážení vedení kraje, není nijak centrálně řízena; žalovaný na základě stížnosti dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. postup povinného subjektu potvrdil. Po posouzení věci Městský soud v Praze pod č. j. 9Ca 16/2009-34-40 žalobu zamítl jako nedůvodnou. Podle názoru soudu v projednávaném případě žalobce nemohl být dotčen na svých právech, když namísto rozhodnutí o odmítnutí žádosti, zvolil povinný subjekt postup podle § 14 odst. 5 písm. d) zákona č. 106/1999 Sb. a poskytl žalobci negativní informaci, tzn. Sdělení, že požadovanou informací nedisponuje a v odůvodnění žalobci svůj postup přezkoumatelným způsobem zdůvodnil.

12. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušit rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra a věc vrátit k dalšímu řízení. Žalovaný rozhodnutím rozhodl o stížnosti dle § 16a odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb. a postup povinného subjektu – krajského úřadu při vyřizování žádosti o poskytnutí informace, potvrdil. V žádosti o poskytnutí informace žalobce požadoval předání kopií veškeré e-mailové korespondence radního a další související informace s e-mailovou schránkou radního. Povinný subjekt žalobci sdělil, že nemá k dispozici žádnou takovou e-mailovou korespondenci. Městský soud v Praze věc posoudil a pod č. j. 9Ca 122/2009-39-52 žalobu zamítl jako nedůvodnou; ztotožnil se s argumenty povinného subjektu i žalovaného. Žalobce podal do rozhodnutí Městského soudu v Praze kasační stížnost, Nejvyšší správní soud řízení zastavil, neboť nebyl zaplacen příslušný poplatek.

13. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného – Ministerstva vnitra, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu – krajského úřadu, o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informací. Žalobce v žádosti o poskytnutí informace žádal informace vztahující se k žádostem adresovaným radě krajského úřadu. Povinný subjekt jednak vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí této žádosti, což odůvodnil § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., jednak dopisem

poskytnul informace. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 7Ca 207/2008-47-52 a rozhodl o zrušení rozhodnutí žalovaného i krajského úřadu a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, že výkon veřejné správy je vždy činností orgánu veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti, k níž patří zejména rozhodování o právech a povinnostech osob. Je tudíž třeba, aby tato činnost byla prováděna transparentním způsobem a pod přiměřenou kontrolou veřejnosti.

14. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného Ministerstva vnitra, jímž bylo zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí povinného subjektu – krajského úřadu, jež rozhodlo o částečném odmítnutí žádosti o poskytnutí informace. V žádosti o informace žalobce požadoval informace týkající se opět vyřizování žádosti adresované radě kraje. Povinný subjekt jednak vydal rozhodnutí o částečném odmítnutí této žádosti, což odůvodnil § 11 odst. 1 písm. a) zákona č. 106/1999 Sb., jednak dopisem poskytnul informace. Městský soud v Praze věc posoudil pod č. j. 7Ca 206/2008-47-52 a rozhodl o zrušení rozhodnutí žalovaného i krajského úřadu a věc vrátil k dalšímu řízení s tím, stejně jako v předchozí věci pod bodem 13. zprávy, že výkon veřejné správy je vždy činností orgánu veřejné moci navenek, ve vztahu k veřejnosti, k níž patří zejména rozhodování o právech a povinnostech osob. Je tudíž třeba, aby tato činnost byla prováděna transparentním způsobem a pod přiměřenou kontrolou veřejnosti.

Důvody podaných stížností podaných podle § 16a

Mezi důvody pro podání stížností dle § 16a náleží postup povinného subjektu při vyřizování žádostí o informace nebo neposkytnutí informací a nevydání rozhodnutí o odmítnutí podle § 16a odst. 1 písm. b) a c); jedna stížnost směřovala na výši úhrady podle § 16a odst. 1 písm. d).

Další informace vztahující se k uplatňování zákona č. 106/1999 Sb.:

Výkon působnosti MV jako nadřízeného orgánu krajů při poskytování informací ze samostatné působnosti v r. 2012:

Ministerstvo vnitra – odbor dozoru a kontroly veřejné správy vykonává působnost nadřízeného správního orgánu (odvolacího orgánu) vůči orgánům krajů nebo hlavního města Prahy při poskytování informací z jejich samostatné působnosti. V roce 2012 bylo takto řešeno celkem 181 odvolání a stížností, pro srovnání uvádíme počet odvolání a stížností i v předchozích letech:

ROK	POČET
2006	20
2007	122
2008	207
2009	153
2010	194
2011	88
2012	181

Úspěšnost žadatelů při přezkumu postupu krajských úřadů je v jednotlivých letech přibližně stejná a pohybuje se okolo jedné třetiny až jedné poloviny řízení (v některých případech je žadateli vyhověno pouze částečně). Tento stav se však změnil v roce 2012, kdy úspěšnost žadatelů činí 2/3 (ze 181 řízení bylo vyhověno zcela celkem ve 119 případech a zčásti v 8 řešených případech). To souvisí s nárůstem žádostí o poskytnutí informací o výši

platu nebo odměny pracovníků krajských úřadů, jejichž zpřístupnění je kraji relativně důsledně odpíráno a ze strany Ministerstva vnitra s ohledem na judikaturu správních soudů v této oblasti obvykle shledáno jako vadné.

Nejčastější okruhy dotazů v roce 2012:

- počet, názvy, sídla, data vzniku a zániku občanských sdružení, politických stran a politických hnutí
- konání voleb do Senátu a zastupitelstev krajů, volba prezidenta republiky
- interní předpisy MV a Policie ČR
- kopie písemností ze spisů
- výše platů a odměn
- výklad ustanovení zákona č. 326/1999 Sb.
- výkon spisové služby MV a smluvní podmínky uzavřené s dodavatelem na výkon spisové služby
- organizační struktura MV
- obsah stanovisek v rámci připomínkových řízení k navrhovaným předpisům
- oprávnění zaměstnanců soukromé bezpečnostní služby v případě, že byl spáchán přešupek
- oprávnění obecní policie při plnění úkolů podle zákona o obecní policii a dalších zákonů, vyřizování stížností v oblasti působnosti strážníka obecní policie
- podmínky, za kterých může být strážník podroben zkoušce na detektoru lži
- podmínky pro nakládání se zbraněmi jednotlivých kategorií
- dopravní inženýrství
- projevy náboženského radikalismu a extremismu na internetu
- legislativa upravující postup Policie ČR při analýze drogových látek
- statistické informace o trestné činnosti
- náklady domén, webových prezentací
- náklady elektronické spisové služby
- mobilní telefonní služby pro ministerstvo a způsob jejich výběru
- realizace veřejných zakázek
- datové schránky
- dotazy k zákonu č. 212/2009 Sb. a č. 82/1998 Sb.
- smlouvy na poradenskou činnost
- vázání výdajů podle státního rozpočtu
- nedočerpané finanční prostředky
- objem prostředků 2013
- výhled na jednotlivé roky 2014, 2015
- snižování platů
- pořizování reklamních předmětů
- žádost o kopie smluv v oblasti poradenství a právních služeb
- žádosti o sdělení kdy MV obdrželo od příslušného krajského úřadu či Magistrátu hlavního města Prahy podané odvolání nebo stížnost.

Schválil: Petr Foršt

ředitel kanceláře ministra vnitra